

gelse. Der kan næppe være nogen Tvivl om, at naar Bordellerne ikke vare legaliserede af Staten, maatte enhver Grundejer kunne nedlægge Forbud mod, at der fra hans Genbos Hus offentlig, og paa iøjnefaldende Maade, reklameredes for Utugt, da saadan Kellame maatte siges at være stridende mod Ærbarhed og egnet til at paaføre ham Tab. Nu maa han derimod rolig og uden at kunne rejse noget Krav paa Erstatning finde sig i, at hans Ejendom forringes i Værdi, fordi hans Nabo eller Genbo søger Fordel ved at anvende sit Hus til Bordel.

Vi have som bemærket indskrænket os til at anføre de Grunde, der fra det i Begyndelsen angivne Synspunkt tale for Bordellernes Nedlæggelse, men det behøver ikke at paapeges, at Afstæffelsen af denne, den mest udfordrende og brutale Form af den offentlige Prostitution, falder sammen med, hvad der kræves af etiske og æstetiske Hensyn. At offentlig Skiltning med Utugt ikke vedblivende bør taales, synes der ikke ret vel at kunne — i alt Fald ikke at burde — være delte Meninger om.

Kjøbenhavn, den 14de Januar 1895.

Med Ærbødighed

3 Bestyrelsen for Kjøbenhavns Grundejerforening:

R. Couradsen.

Hans C. Holm.

Harald B. Lassen.

N. Holtum.

L. Lublin.

P. M. Haar.

A. O. Lefland.

Johan A. Meilandam.

Julius Fredericia.

Genpart.

Til

Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse.

Følge den nu bestaaende Ordning — jfr. Regulativ af 9de Marts 1877 — bo de under den offentlige Prostitution henhørende Fruentimmer dels i „offentlige Huse“ (Bordeller) dels „for sig selv“, altsaa i private Logis. Der er ikke i Regulativet truffet nogen Bestemmelse om, at de privat boende prostituerede ere henviste til visse Kvarterer eller visse Gader, men da de skulle have Politiets Samtykke til deres Bosættelse — eller i alt Fald til Forandring af Bopæl — (Regulativets §§ 9 og 10), staar det faktisk i Politiets Magt at bestemme, i hvilke Gader de skulle bo, og altsaa at holde visse Gader eller visse Kvarterer af Vyen fri for Prostitution, hvad der har en Sammenhobning af prostituerede i enkelte Gader eller enkelte Kvarterer til Følge. Uagtet Tilstedeværelsen af offentlige Fruentimmer i en Ejendom ikke blot har Betydning for denne Ejendom — hvis øvrige Lejligheder selvfølgelig ville falde i Værdi eller blive vanskelige at udleje — men ogsaa for Naboejendommene, hvis Lejeforhold ogsaa til Skade for Ejerne paavirkes heraf, ja for hele Gaden, fordres der dog kun Indvilgelse fra Ejeren af selve den paagældende Ejendom (Regulativets § 9). For den Ejer, der tilfidesættende erhverv Hensyn til sine Naboer og Genboer vil indtage offentlige Fruentimmer i sin Ejendom, vil det selvfølgelig betale sig bedst at have flere boende eller om muligt hele Ejendommen udlejet til saadanne, ja han vil vel i Reglen ikke kunne